

Zsidó Segítő Akció, hogy széles körű gyűjtést indítson. A szervezőbizottság élén Ribáry Géza állt, s ő lett az OMZSA első vezetője is. 1939 őszén indult az első gyűjtés, miután az egész kezdeményezést jóindulattal kezelő Keresztes-Fischer Ferenc belügyminisztertől a szükséges jóváhagyást megkapták. Az OMZSA igyekezett előteremteni a MIPI növekvő feladataihoz szükséges összegeket.²⁸ A pénznek kb. a felét a Pesti Izraelita Hitközség tagjai adták össze.²⁹

1939 májusában született meg a második zsidótörvény, s ezzel tovább romlott a zsidóság jogi és gazdasági helyzete. 1939–40-ben visszacsatolták Kárpátalját és Észak-Erdélyt (lásd az 5. fejezetet), s ennek következtében még inkább felduzzadt a szegény sorsú zsidók száma. Tetézte a MIPI kötelezettségeit az is, hogy Lengyelországból és Szlovákiából a kegyetlen zsidóellenes rendelkezések miatt tömegesen menekültek az érintettek Magyarországra. Ahogy nőttek a teendők, úgy kellett újabb és újabb szerkezeti és működési módosításokat végrehajtani mind a MIPI-ben, mind pedig az OMZSA-ban.³⁰

Évről évre emelkedett azoknak a zsidóknak a száma, akik Magyarországon próbáltak menedéket találni. 1943 novemberében már kb. 15 000-re rúgott a számuk. Sokat közülük internálótáborokban helyeztek el, amelyeket a MIPI tartott fenn. Magyar zsidókat is őriztek ezekben a táborokban, olyanokat, akik nem tudták igazolni magyar állampolgárságukat, vagy akiket a zsidótörvények, állambiztonsági rendelkezések alapján politikai vagy gazdasági vétségek elkövetésében marasztaltak el.³¹

A háború folyamán a MIPI szervezeti felépítése egyre nagyobb mértékig a szakosodás irányában változott meg. 1943–44-ben jogügyi, menekültügyi, kivándorlási osztályok alakultak, közkonyhákat működtettek, és sok más egyéb segélyezési feladatkört láttak el.³²

A légbőr a kiéleződő antiszemitizmus következtében ugyan romlott, az OMZSA és a MIPI azonban jórészt zaklatásmentesen végezhetette a dolgát, a magyarországi hatóságok nem gátolták tevékenységüket, sőt kifejezetten jó néven vették, hogy a lakosság számottevő részének anyagi gondjait maguk a zsidók vették a vállukra. Keresztes-Fischer évente felhatalmazta az OMZSA-t, hogy pénzt gyűjtsön, a KEOKH és a belügyminisztérium más illetékes szervei lehetővé tették, hogy a menekültek, a hontalanok és az internáltak segélyekben részesüljenek. A Magyar Nemzeti Bank hozzájárult ahhoz, hogy a Jointtól érkező dollárösszegek egy részét a zsidó szervezetek részben a kivándorlás megkönnyítésére, részben pedig a külföldön élő magyar zsidó emigránsok és diákok segélyezésére használják fel.

Amikor a németek megszállták az országot, a MIPI-t és az OMZSA-t